

bylo by svolení Státního pozemkového úřadu k nucenému prodeji třeba jen tehdy, kdyby strany byly soudu předložily úřední potvrzení Státního pozemkového úřadu, že podmínky § 3 zák. čís. 93/1931 jsou skutečně splněny. To se však nestalo, jak zřejmo z exekučního návrhu a ze sdělení Státního pozemkového úřadu ze dne 24. května 1933. Zákaz zcizení trval tudíž i v době povolení exekuce a bylo proto ve smyslu § 11 cit. zák. doručiti usnesení o dražbě Státnímu pozemkovému úřadu. Ježto se to nestalo, jest udělení příklepu podle § 184 čís. 3 ex. ř. odporovatelné.

Nejvyšší soud obnovil usnesení prvního soudu o udělení příklepu.

Důvody:

Jde o exekuční zcizení (o dražbu), pokud se týče o příklep pozemku z přidělu, jehož výměra činí podle zprávy berního úřadu 10 a 92 m² a na němž podle odhadního protokolu je postaveno vlastní rodinné obydlí s maloživnostenskou provozovnou. Podle výpisu z pozemkové knihy nevázne na pozemku ani pohledávka státu, ani státních fondů ani náhradové banky z poskytnutého úvěru. Ke zcizení takové přidělové nemovitosti, pokud se týče k příklepu není podle § 3 Malého přidělového zákona čís. 93/31 zapotřebí svolení Státního pozemkového úřadu a rekursní soud odepřel napadeným usnesením příklep pro nedostatek svolení neprávem. Ježto nejde o výmaz zákazu zcizení na prodávaném pozemku pro Státní pozemkový úřad váznoucího, nebylo také třeba k udělení příklepu potvrzení uvedeného úřadu podle § 6 odst. (3) zákona čís. 93/31, nedostatek onoho potvrzení nebyl, jak mylně za to má rekursní soud, udělení příklepu na závadu.

Čís. 12752.

Směnky (zákon ze dne 13. prosince 1927, čís. 1 sb. z. a n. na rok 1928).

Majitel směnky jest legitimován k žalobě, třebas byl uveden jako blankoindosant.

(Rozh. ze dne 7. července 1933, Rv I 1285/33.)

Proti směnečnému platebnímu příkazu namítl žalovaný mimo jiné, že žalobkyně není k žalobě oprávněna, ježto na rubu směnky jest její blankoindosament, jenž není škrtnut. Procesní soud prvního stálice ponechal směnečný platební příkaz v platnosti, odvolací soud napadený rozsudek potvrdil.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání a uvedl v otázce, o níž tu jde, v

d ů v o d e c h :

Nesprávné právní posouzení věci vidí dovolatel v tom, že nebylo vyhověno jeho námitce nedostatku aktivní legitimace. Dovolací důvod čis. 4 § 503 c. ř. s. není opodstatněn. Ta okolnost, že žalobkyně je uvedena jako blankoindosantka na rubu směnky, a tento blankoindosament není škrtnut, nezbavuje ji legitimace k žalobě. Již pouhá držba směnky by ji opravňovala k žalobě. Žalobkyně, jsouc nad to blankoindosantkou, má formální legitimaci věřitelskou, poněvadž mohla později nabýti směnky na základě tohoto blankoindosamentu, a v takovém případě se hledí na každého, kdo má směnku v rukou, jako na indosatáře, na každého detentora, i když jest jím sám blankoindosant (viz Rouček: Nové československé právo směnečné § 11, str. 124 a téhož: Československý zákon směnečný, II. vydání k § 11 sm. zák., str. 87, a k § 32. str. 182).

Čís. 12753.

Pozemková reforma.

Státní pozemkový úřad (jeho obvodové úřadovny) jest oprávněn odporovati zřízení vnuceného zástavního práva na přidělené nemovitosti.

Státní pozemkový úřad jest povinen nahraditi zvítězivšímu odpůrci útraty dovolacího rekursu.

Byl-li návrh na povolení vnuceného zástavního práva na přidělené nemovitosti podán před nabytím účinnosti Malého přidělového zákona ze dne 27. května 1931, čis. 93 sb. z. a n., jest návrhu vyhověti, byla-li přidělená nemovitost postižena jen zákazem zcizení, nikoliv i zatížení.

(Rozh. ze dne 7. července 1933, R II 265/33.)

Soud první stolice povolil exekuci vnuceným zřízením zástavního práva na nemovitosti, na níž vázl zákaz zcizení ve prospěch Státního pozemkového úřadu. Rekursní soud k rekursu obvodové úřadovny Státního pozemkového úřadu exekuční návrh zamítl. D ů v o d y: Protože v zákaze zcizení je obsažen i zákaz zatížení pozemku (viz sb. n. s. čis. 10.674), jest nutno vykázati se k zatížení pozemku svolením Státního pozemkového úřadu. Toto svolení však při své žádosti za povolení exekuce strana vymáhající nepředložila, měla proto býti její žádost zamítnuta.

Nejvyšší soud obnovil usnesení prvního soudu a uložil Státnímu pozemkovému úřadu, by nahradil dovolacímu rekurentu (vymáhajícímu věřiteli) útraty dovolacího rekursu.

D ů v o d y:

Především jest uvěsti, že dovolací rekurent má neprávem pochybnosti o oprávněnosti Státního pozemkového úřadu, pokud se týče jeho